

§ 3. 1. Zysk przedsiębiorstwa w części pochodzącej z nadwyżek dochodów nad kosztami utrzymania budynków mieszkalnych podlega przekazaniu na fundusz bieżącego utrzymania budynków mieszkalnych.

2. Pozostała kwota zysku podlega podziałowi według zasad określonych w § 6 uchwały.

3. Do ustalenia wskaźnika rentowności (§ 6 ust. 2 pkt 2 uchwały) nie uwzględnia się działalności w zakresie administracji budynków mieszkalnych.

§ 4. Przedsiębiorstwo, poza funduszami określonymi w § 8 uchwały tworzy następujące fundusze:

- 1) fundusz remontów kapitalnych budynków mieszkalnych,
- 2) fundusz bieżącego utrzymania budynków mieszkalnych.

§ 5. 1. Fundusz remontów kapitalnych budynków mieszkalnych tworzy się z:

- 1) odpisów obciążających koszty eksploatacji budynków mieszkalnych w wysokości 10% dochodów z najmu lokali użytkowych,
- 2) wpływów z zakładów pracy, przeznaczonych na finansowanie remontów kapitalnych budynków mieszkalnych przejętych w administrację zleconą,
- 3) uzyskanych środków z funduszu szkód górniczych w związku ze szkodami wyrządzonymi w budynkach mieszkalnych,
- 4) dotacji budżetowej.

2. Środki funduszu remontów kapitalnych budynków mieszkalnych mogą być przejściowo uzupełniane pożyczkami z rachunku kaucji mieszkaniowych oraz kredytem bankowym.

§ 6. 1. Środki funduszu remontów kapitalnych budynków mieszkalnych przeznacza się na:

- 1) finansowanie nakładów na remonty kapitalne budynków mieszkalnych,
- 2) pokrycie kosztów rozbiórki budynków mieszkalnych, pozostających w zarządzie i administracji przedsiębiorstwa,
- 3) spłatę pożyczek udzielonych z rachunku kaucji mieszkaniowych oraz kredytów bankowych wraz z odsetkami.

2. Środki funduszu remontów kapitalnych budynków mieszkalnych nie mogą być przeznaczone na finansowanie nakładów na remonty kapitalne innych środków trwałych przedsiębiorstwa. Niewykorzystane w ciągu roku sprawozdawczego środki przechodzą na lata następne.

§ 7. Środki funduszu, o którym mowa w § 4 pkt 2, przeznacza się na pokrycie kosztów bieżącego utrzymania budynków mieszkalnych w roku następnym po roku sprawozdawczym. Jeżeli potrzeby w tym zakresie są w danym przedsiębiorstwie całkowicie zaspokojone dochodami z najmu lokali, środki tego funduszu mogą być przejęte przez zjednoczenie z przeznaczeniem na pokrycie kosztów utrzymania budynków mieszkalnych w innych przedsiębiorstwach lub zakładach budżetowych prowadzących działalność w zakresie gospodarki mieszkaniowej.

§ 8. Przedsiębiorstwo nie dokonuje odpisów amortyzacyjnych od budynków mieszkalnych. Od pozostałych środków trwałych, w tym również budynków użytkowych — dokonuje odpisów amortyzacyjnych na ogólnych zasadach.

§ 9. Zarządzenie wchodzi w życie z dniem 1 stycznia 1972 r.

Minister Finansów: J. Trendota

404

ZARZĄDZENIE MINISTRA FINANSÓW

z dnia 22 grudnia 1971 r.

zmieniające zarządzenie w sprawie sprzedaży zagranicznych środków płatniczych na cele prywatnego pobytu za granicą.

Na podstawie art. 10 ust. 1 pkt 1 ustawy dewizowej z dnia 28 marca 1952 r. (Dz. U. Nr 21, poz. 133) zarządza się, co następuje:

§ 1. W § 1 zarządzenia Ministra Finansów z dnia 19 grudnia 1968 r. w sprawie sprzedaży zagranicznych środków płatniczych na cele prywatnego pobytu za granicą (Monitor

Polski z 1968 r. Nr 54, poz. 389 i z 1971 r. Nr 16, poz. 115 oraz Nr 32, poz. 204) pkt 1 otrzymuje brzmienie:

„1) 30% równowartości zakupywanych zagranicznych środków płatniczych krajów, z którymi Polska rozlicza się w rublach”.

§ 2. Zarządzenie wchodzi w życie z dniem 1 stycznia 1972 r.

Minister Finansów: w z. M. Krzak

405

ZARZĄDZENIE MINISTRA FINANSÓW

z dnia 23 grudnia 1971 r.

w sprawie składek za obowiązkowe ubezpieczenia komunikacyjne osób fizycznych i jednostek gospodarki nie uspołecznionej.

Na podstawie § 1 i § 8 ust. 2 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 29 grudnia 1961 r. w sprawie sposobu ustalania taryf i poboru składek za obowiązkowe ubezpieczenia majątkowe i osobowe (Dz. U. z 1962 r. Nr 3, poz. 6, z 1965 r. Nr 7, poz. 36 i z 1967 r. Nr 6, poz. 22) zarządza się, co następuje:

§ 1. 1. Składkę roczną za prowadzone przez Państwowy Zakład Ubezpieczeń obowiązkowe ubezpieczenia następstw nieszczęśliwych wypadków i odpowiedzialności cywilnej z ruchu pojazdów samochodowych należących do osób fizycznych i jednostek gospodarki nie uspołecznionej ustala się w następującej wysokości:

Pozycja taryfy	Grupy pojazdów samochodowych	Składka w złotych
1	2	3
1	Samochody osobowe 2-miejscowe oraz samochody z silnikiem o pojemności cylindrów do 500 cm ³	550,—
2	Samochody osobowe z silnikiem o pojemności cylindrów ponad 500 cm ³ , 3—5 miejscowe	750,—
3	Samochody osobowe z silnikiem o pojemności cylindrów ponad 500 cm ³ , ponad 5-miejscowe	900,—
4	Autobusy służące do zarobkowego przewozu osób	6.200,—
5	Autobusy służące do własnych potrzeb	3.100,—
6	Samochody ciężarowe przystosowane do przewozu osób	3.500,—
7	Samochody osobowe służące do zarobkowego przewozu osób (taksówki, dorożki samochodowe)	1.250,—
8	Samochody ciężarowe o dopuszczalnej ładowności do 1,5 tony i ciągniki z wyjątkiem wymienionych w pozycjach 9, 10 i 11	900,—
9	Samochody ciężarowe (dostawcze) o dopuszczalnej ładowności do 1,5 tony należące do właścicieli gospodarstw rolnych	450,—
10	Ciągniki typu rolniczego należące do właścicieli gospodarstw rolnych, przeznaczone do robót rolnych i tylko okolicznościowo używane na drogach publicznych do transportu narzędzi rolniczych, ziemioplodów itp.	220,—
11	Samochody ciężarowe o ładowności ponad 1,5 tony, w tym również samochody o nadwoziach przeznaczonych do specjalnych ładunków, ciągniki siodłowe z naczepami, ciągniki balastowe z przyczepami	1.250,—
12	Samochody specjalne, np. pogrzebowe, polewaczki, samochody-dźwigi	550,—
13	Motocykle z wózkiem trójkołowe oraz motocykle i skutery z silnikiem o pojemności skokowej powyżej 200 cm ³ bez wózka	320,—
14	Motocykle i skutery z silnikiem o pojemności skokowej ponad 100 do 200 cm ³	220,—
15	Motocykle z silnikiem o pojemności skokowej do 100 cm ³	60,—

2. Dla inwalidów, posiadaczy niezarobkowych pojazdów samochodowych ustala się składkę roczną w wysokości 50% składek określonych w ust. 1.

3. Za inwalidów (ust. 2) uważa się:

- 1) inwalidów I i II grupy,
- 2) inwalidów III grupy ze schorzeniami (uszkodzeniami) kończyn, którzy zgodnie z orzeczeniem zakładu społecznego służby zdrowia, upoważnionego do badań lekarskich kandydatów na kierowców i kierowców pojazdów samochodowych, mogą kierować pojazdem samochodowym pod warunkiem dostosowania go do rodzaju schorzenia lub kalectwa,
- 3) inwalidów, którym zostały przyznane pojazdy samochodowe przez właściwy do spraw zdrowia i opieki społecznej organ prezydium wojewódzkiej rady narodowej (rady narodowej miasta wyłączonego z województwa),
- 4) inwalidów wojennych i wojskowych oraz inwalidów członków Związku Bojowników o Wolność i Demokra-

cję — niezależnie od źródeł nabycia przez inwalidę pojazdu samochodowego.

§ 2. Posiadacze pojazdów samochodowych opłacają składkę jednorazowo za rok kalendarzowy w okresie od dnia 1 do dnia 31 marca tego roku.

§ 3. Wymiar składki w razie zarejestrowania lub wyrejestrowania pojazdu w ciągu roku regulują odrębne przepisy.

§ 4. Traci moc zarządzenie Ministra Finansów z dnia 11 lutego 1965 r. w sprawie ustalenia taryfy i poboru składek za obowiązkowe ubezpieczenia następstw nieszczęśliwych wypadków i odpowiedzialności cywilnej z ruchu pojazdów samochodowych (Monitor Polski Nr 9, poz. 30 i z 1968 r. Nr 34, poz. 232).

§ 5. Zarządzenie wchodzi w życie z dniem 1 stycznia 1972 r.

Minister Finansów: w z. M. Krzak